

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצגש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

בפני כב' השופט מנחם (מריו) קליין

משה חנניה

התובע:

נגד

1. ישרוטל בע"מ

הנתבעות:

2. כלל חברה לביטוח בע"מ

פסק דין

1

רקע

- 2 בפניי תביעתו של מר משה חנניה, יליד שנת 1956 (להלן: "התובע"). לטענת התובע, ביום
 3 ה-17.07.10 עת שהה בחדרו בבית המלון רויאל ביץ' אילת, אשר בבעלותה של חברת ישרוטל
 4 בע"מ (להלן: "הנתבעת"), פנה לכיוון חדר הנוחיות וחיפש אחר מתג התאורה הממוקם
 5 בצידה השמאלי של דלת הכניסה. התובע לא הבחין בגרם המדרגות הסמוכות לחדר
 6 הנוחיות, מעד, הוטח על דלת הכניסה, נפצע קשות ולא יכל להתרומם (להלן: "התאונה").
 7 מפאת מידות גופו של התובע לא היה ניתן להיכנס לחדרו דרך הכניסה הראשית וכוחות
 8 החירום שבאו לסייע לו נאלצו להיכנס לחדרו דרך מרפסת החדר הסמוך כעבור כשעה וחצי.
 9 בעקבות התאונה נגרמו לתובע נזקי הגוף אשר פורטו בתביעתו.
- 10 משלא הגיעו הצדדים לכלל פשרה נקבע הדיון להוכחות. ביום ה-12.01.14 עלו להעיד מטעם
 11 התביעה, התובע עצמו, ואשת התובע גבי זהבה חנניה (להלן "גבי חנניה"), כמוכח עלה להעיד
 12 מטעם ההגנה מר דורון בן חיים (להלן "מר בו חיים"), אשר משמש בתפקיד סגן מנהלת יחסי

1 מתוך 10

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1 ציבור אצל הנתבעת. ביום ה-23.04.14 עלה להעיד מטעם הנתבעת מר רז צובארי (להלן: "מר
2 צובארי") אשר שימש בתקופה הרלוונטית כאחראי משמרת ביטחון אצל הנתבעת. לאחר
3 שנשמעו עדויות העדים הנ"ל הצדדים סיכמו את טענותיהם בעל פה.

4

5 **דיון בטענות הצדדים והכרעה**

6 **שאלת האחריות**

7 העוולה הרלוונטית לנדוננו היא עוולת הרשלנות, בפן הנורמטיבי יש לבחון את קיומה של
8 עוולת הרשלנות בשלושה שלבים, תחילה יש לבחון את קיומה של חובת הזהירות המושגית
9 והקונקרטית המוטלת על הנתבע כלפי התובע, שנית יש לבחון את קיומה של הפרת אותה
10 חובת זהירות הקונקרטית, שלישית האם הנזק הנטען אכן נגרם כתוצאה מאותה הפרה
11 שנעשתה. (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש ואח', פ"ד (1) 113, 122
12 להלן "עניין ועקנין").

13 **חובת הזהירות המושגית**

14 במסגרת בחינת חובת הזהירות המושגית נבחן האם מתקיימת החובה להיזהר בין סוג
15 המזיק לסוג הניזוק כאשר הבחינה היא אבסטרקטית ונערכת בלא להתחשב בנסיבותיו
16 הספציפיות של העניין שבפנינו. לענייננו אין חולק כי קמה חובת זהירות מושגית בין בית
17 המלון לבין אורחיו השוהים בתוכו. מהאמור בסעיף 37 לפקודת הנזיקין (להלן "פקנ"ז")
18 עולה כי כל עוד הנכנס למקרקעין אינו נכנס בתורת "מסיג גבול" הרי שקמה כלפיו אחריותם
19 של בעל המקרקעין והמחזיק בהם. נמצא כי בענייננו מאחר והתובע שהה בחדרו כדין אזי
20 קמה אחריותו של בית המלון כלפיו.

21 **חובת הזהירות הקונקרטית**

22 חובת הזהירות הקונקרטית נבחנת בשני שלבים, כאשר בשלב הראשון עלינו לשאול האם
23 אדם סביר יכול היה לצפות את אפשרות התרחשותו של הנזק הנטען בנסיבותיו הספציפיות
24 של המקרה שבפנינו. בשלב שני עלינו לשאול האם גם צריך היה אדם סביר לצפות את קרות
25 הנזק, כאשר השאלה השנייה נבחנת במסגרת שיקולי מדיניות משפטית, לאמור האם אנו
26 רואים את הסיכונים הנוצרים כתוצאה מפעולה מסוימת כבלתי סבירים עד שיש להטיל

2 מתוך 10

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1 בגינם אחריות על העושה אותם, כאשר אנו יוצאים מתוך נקודת הנחה כי לא כל סיכון אשר
2 ניתן לצפותו בהכרח שגם נידרש לצפותו ולמונעו (וראו ע"א 333/56 סולל בונה בע" נ' מאיר
3 נציה ו-דוד בן-יחזקאל, יב 619).

4 בענייננו הנני מקבל את טענת ב"כ התובע כי על אף שבדרך כלל נפילה כתוצאה מירידה
5 במדרגות נחשבת בכלל הסיכון הסביר, מכל מקום הצבתן של מדרגות בצורה הסמוכה לפתח
6 חדר הנוחיות יוצרת סיכון בלתי סביר ואפשרויות התאורה שעמדו לרשותו של התובע
7 הופכות את הסיכון לממשי ומשכך אני מסיק כי מתקיימים כלפי התובע הן חובת הזהירות
8 המושגית והן הקונקרטית

9 הפרת חובת הזהירות וקשר סיבתי

10 הדין אינו מחייב את החב חובת זהירות לנקוט בכל אמצעי הזהירות האפשריים על מנת שלא
11 ייגרם נזק, אלא באמצעים הסבירים למניעתו בנסיבות הענין, ראו ע"א 559/77 חיים למפרט
12 נ' מדינת ישראל, בעמ' 652).

13 כך גם בענייננו יש לבחון האם הנהלת בית המלון האחראית לתחזוקתו ובטיחותו של המלון
14 מפני הסכנות האורבות לאורחיו, אכן פעלה למזעור הסיכונים כפי שמצופה היה מהנהלת
15 בית מלון סבירה באותן נסיבות העניין. המבחן אשר ינחה את בית המשפט בבואו לדון
16 בשאלת הפרת חובת הזהירות ייקח בחשבון מחד את תוחלת הנזק, לאמור מכפלת שיעור
17 הנזק הצפוי בסיכויי התממשותו, ומאידך את עלות האמצעים אשר היה נדרש הנתבע לנקוט
18 על מנת לאיין את סיכויי התרחשות הנזק.

19 התביעה טענה כי לנתבעת הייתה היכולת לנקוט באמצעי זהירות פשוטים על מנת למנוע את
20 התרחשות התאונה נשואת דיוננו, למשל: הצבת שלט בכניסה לחדר שתוכנו "זהירות
21 מדרגות", התקנת גלאי נפח המדליק את נורות החדר כאשר מזוהה תנועה, התקנת נורות
22 קבועות בסמוך למדרגות וכדו'

23 מאידך טענה ההגנה כי עמדה לרשות התובע מנורת לילה בסמוך למיטתו, ואילו היה התובע
24 מדליק את הנורה טרם הליכתו לחדר הנוחות אזי היה באפשרותו להבחין בגרם המדרגות.
25 לטענה זו מצרפת ההגנה את העובדה כי התובע נכנס ויצא מהחדר מספר פעמים לפני קרות
26 התאונה כך שהייתה לו ההזדמנות להבחין באותן המדרגות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1 סבורני כי מאחר וגרם המדרגות הוצב בצורה סמוכה כל כך לפתחו של חדר הנוחות אזי
2 הסיכון למעידתו של אורח כתוצאה מאי שימת לב לאותן המדרגות גבוה. מצופה היה כי
3 מאחר וקיימת סבירות להליכתו של אורח לחדר הנוחות גם בשעות לילה כשאדם שרוי במצב
4 של נמנום, כשהוא נים ולא נים תיר ולא תיר, שהגישה לחדר הנוחות תהיה "סטריילית"
5 יותר. לטעמי הצבתן של מדרגות במרחק של סנטימטרים ספורים מדלת הכניסה, כאשר מתג
6 התאורה ממוקם מעל המדרגות, איננה עונה על אותה הציפייה, ומשכך היה על הנתבעת
7 לדאוג לאמצעי זהירות חלופיים על מנת לאזן את הסיכון שנוצר. בין היתר יכולה הייתה
8 הנתבעת להציב נורת אזהרה בסמוך למדרגות על מנת להסב את תשומת ליבו של האורח
9 ומשלא נקטה הנתבעת באמצעים מהסוג הנ"ל חרף קיומה של הסכנה אין לי אלא להסיק
10 שהתקיימה הפרתה של חובת הזהירות. עוד אוסיף כי מקובלת עלי טענתו של התובע כי
11 מאחר וחדר בבית מלון מטיבו הוא ארעי ונועד לשמש את האורח לימים ספורים בלבד, אין
12 באפשרות האורח להכיר ולהתרגל למכלול הסיכונים הקיימים בחדר על מנת שיוכל להישמר
13 מהם, ומשכך קמה על הנהלת בית המלון חובת זהירות מוגברת ליצירת סביבה בעלת תנאי
14 בטיחות נאותים יותר עבור האורחים.

15 שאלת האשם תורם

16 ב"כ הנתבעת הוסיף לטעון כי לכול הפחות יש לראות בהתנהגות התובע משום רשלנות
17 תורמת ליצירת הנזק וזאת מאחר והיה על התובע להדליק את מנורת הלילה טרם רדתו
18 לכיוונו של חדר הנוחות ומשבחר התובע להילך בחשיכה אין לו להלין אלא על עצמו.
19 מאידך טען ב"כ התובע כי אין להטיל אשמה על כתפיו של התובע רק בשל העובדה כי הוא
20 לא הדליק את מנורת הלילה. לטענת התובע הדלקת המנורה היה בה כדי להעיר את אשתו
21 משנתה ואין זה סביר לדרוש זאת הימנו. עוד נטען כי אף אילו היה התובע מדליק את נורת
22 הלילה לא היה בה די כדי להאיר את אזור הכניסה לחדר הנוחות ומשכך אין לקשור בין אי
23 הדלקת המנורה לקרות התאונה.

24 המקור הנורמטיבי לקיומו של האשם התורם מצוי בס' 68 לפקני"ז, בקובעו:

25 "א) סבל אדם נזק, מקצתו עקב אשמו שלו ומקצתו עקב אשמו של אחר, לא
26 תיכשל תביעת פיצויים בעד הנזק מחמת אשמו של הניזוק, אלא שהפיצויים
27 שייפרעו יופחתו בשיעור שבית המשפט ימצא לנכון ולצודק תוך התחשבות במידת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצג"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

- 1 **אחריותו של התובע לנזק; אולם האמור בזה אין כוחו יפה להכשיל הגנה הנובעת**
 2 **מחוזה, ואם חל על התביעה חוזה או דין המגבילים את החבות, לא ייפגע התובע**
 3 **פיצויים למעלה מן הגבול שנקבע כאמור".**
- 4 הלכה פסוקה היא כי בבואנו לבחון את קיומו של האשם התורם עלינו לבחון את התנהגות
 5 התובע בשני שלבים. ראשית עלינו לקבוע כי אכן התנהגותו של התובע אינה עולה עם
 6 התנהגותו של האדם הסביר באותן נסיבות הענין. שנית על מנת לחלק את האחריות הנוקית
 7 בין הצדדים מקובל כי המבחן המנחה הוא "מידת האשמה", דהיינו על בית המשפט להציב
 8 את התנהגותם של הצדדים זה מול זה ולהכריע מה משקלה של האשמה המוסרית במעשיו
 9 ומחדליו של כל אחד מהצדדים (ראו ע"א 316/75 אלן שור נ' מדינת ישראל (משרד העבודה,
 10 מחלקת עבודות ציבוריות, נצרת), פ"ד לא(1) 299 בעמ' 305, וע"א 73/86 לוי שטרנברג נ'
 11 עיריית בני-ברק, פ"ד מג(3) 343 בעמ' 350).
- 12 באשר לעצם קיומו של האשם התורם סבורני כי דין טענת ההגנה להתקבל. אכן יש לראות
 13 במחדלו של התובע מהדלקת מנורת הלילה כדי חריגה מהתנהגותו המתבקשת של האדם
 14 הסביר, אין חולק כי תאורת החדר היה בה כדי להפחית מהסיכון לנפילתו של התובע. אינני
 15 יכול לקבל את טענתו של התובע כי בהדלקת המנורה היה חשש כי בת זוגתו תתעורר, תוחלת
 16 הנזק הקיימת בהליכתו של אדם בחושך, במקום שאינו מוכר לו כל צורכו, גבוהה עשרת
 17 מונים מתוחלת הנזק הקיימת בהדלקת האור בסמוך לאדם ישן. סיטואציה זו שאדם צועד
 18 בעלטה מוחלטת "כסומא בארובה" תוך נטילת הסיכון להיתקלות במכשולים איננה סבירה,
 19 ועל כן אני סבור כי התשובה לשאלת השלב הראשון היא חיובית.
- 20 באשר לשלב השני במסגרתו בית המשפט נדרש להעריך ולחלק את מידת האשמה של כל
 21 אחד מהצדדים, מקובלנו כי :
- 22 **"בחינה כמתואר איננה בגדר מלאכה שישודותיה במדע המדוייק, אלא היא**
 23 **מושגתת בהכרח על שקילתו של הנכון והצודק, לפי מיטב הערכתו ושיקולו של**
 24 **בית-המשפט, לאור נסיבותיו של כל מקרה ומקרה"** (ע"א 23/61 מאיר סימון, ו-3
 25 אח' נ' ג'חלה מנשה ואח', יז 449).
- 26 מנסיבות המקרה שלפנינו עולה כי מחד הנתבעת גילתה אשמה בכך שנמנעה מלהציב אמצעי
 27 זהירות הולמים להפחתת הסיכון למעידתם של אורחי המלון באותן המדרגות, הצבת
 28 מדרגות בסמיכות כה רבה לפתחו של חדר הנוחיות בלא שיסומנו באופן בולט ומואר חורגים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצגש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1 לטעמי מהתנהגותו של בית מלון סביר. מאידך אין להמעיט בתרומתו של התובע לקרות
2 התאונה בכך שנמנע מלספק לעצמו תאורה נאותה שתפחית את הסיכויים לאי שימות לב
3 למכשולים אפשריים, על כן החלטתי היא כי מכל סכום אשר ייפסק ינוכה סך של 30% שהנני
4 מעריך כאשם התורם של התובע לתאונה ולנזקיו.

5 **שאלת הנזק**

6 **הנכות הרפואית**

7 התובע נבדק לראשונה ביום ה 29.07.12 ע"י ד"ר משה קמחין, מומחה רפואי אורתופדי
8 מטעם התביעה, אשר קבע כי לתובע נותרה נכות צמיתה בעקבות אירוע התאונה בשיעורים
9 שלהלן: 15% בגין הגבלה בהרמת הכתף עד לגובה השכם בהתאם לתי' 41(4)ב לתוספת
10 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשט"ז 1956, ו10% בגין פגיעה
11 בעצב הרדיאלי בהתאם לתי' 31(3)א לתקנות הני"ל.

12 התובע נבדק פעם נוספת ביום ה 21.03.13 ע"י ד"ר גד ביאליק מומחה רפואי אורתופדי מטעם
13 הנתבעת, אשר קבע כי באשר להגבלת תנועת הכתף אין ליחסה לאירוע התאונה נשואת דיוננו
14 כי אם לפגיעה קודמת, ובאשר לפגיעה בעצב הרדיאלי סבור אף הוא כי היא הותירה לתובע
15 נכות צמיתה בשיעור 10% בהתאם לתקנות הני"ל.

16 בהתאם להסכמה דיונית אליה הגיעו הצדדים נכותו הרפואית של התובע תעמוד על שיעור
17 של 16.75%.

18 **הפסד שכר לעבר ולעתיד**

19 ב"כ התובע הפנה את בית המשפט לתחשיבי הנזק אשר הוגשו מטעמו במסגרתו נטען כי
20 התובע עבד כמאבטח בתקופה העוברת לאירוע התאונה ומשכך הפגיעה האורתופדית בתובע
21 הינה בעלת משמעות גבוהה יותר, מנגד טענה ההגנה כי החלטתו של התובע להפסיק את
22 עיסוקו כמאבטח איננה קשורה לאירוע התאונה כי אם למוגבלויות נוספות מהן סובל התובע
23 כגון מחלות לב וסכרת.

24 על היחס הראוי בין מידת ההשפעה של הפגיעה בתובע, לאופי ומהות עיסוקו ראו דבריו של
25 השי' ת. אור בע"א 3049/93 סימא גירוגיסיאן נ' סייף רמזי ואח', פד"י נ"ב(3) 792 בעמ' 800-
26 801 באומר: :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצג"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1 "הנכות התפקודית... באה להצביע על מידת ההגבלה בדרך כלל, שיש בנכות
2 הרפואית שנגרמה לתובע... יש כמובן חשיבות למידת ההשפעה של הנכות על
3 יכולתו של התובע להמשיך לעבוד במקצועו, ובקביעת הפסד כושר ההשתכרות
4 יינתן לכך ביטוי. ראוי אף להביא בפני בית-המשפט ראיות למידת ההשפעה של
5 הנכות הרפואית, על יכולת התפקוד בעבודות מסוימות, כולל בעבודות הקשורות
6 במקצועו של התובע. הדבר עשוי לסייע לבית-המשפט להחליט עד כמה הנכות
7 התפקודית שנגרמה לתובע עלולה להגביל אותו בעבודתו".

8 לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובהיסטוריה הרפואית של התובע מחד ובחוו"ד של ד"ר
9 עמית דותן אשר קבע כי התובע לא יוכל להמשיך ולהפעיל כלי נשק בצורה בטיחותית,
10 סבורני כי יש להעמיד את נכותו התפקודית של התובע מתוך קונקרטיזציה לטיב עיסוקו על
11 שיעור של 20%.

12 בהתאם לאמור ומתוך שקלול של תקופת אי הכושר התעסוקתי של התובע עד להחלמתו
13 החלקית ותלושי השכר אותם הציג התובע אני סבור כי יש להעמיד את הפסד השתכרותו של
14 הנתבע על סך גלובאלי של 30,000 ₪.

15 באשר להפסד כושר ההשתכרות של התובע עד לגיל הפרישה הקבוע בחוק אני סבור כי יש
16 להעמיד את שיעור הנזק על סך גלובאלי של 80,000 ₪.

17 **כאב וסבל**

18 ראש נזק זה מטיבו הינו קשה לחישוב, וזאת בגין כך לא קיימים הכלים למדוד את עוצמת
19 הכאב והסבל של כל נפגע ונפגע, וכלשון חז"ל באומרם "דלמא איכא איניש דמפנק אית ליה
20 צערא טפי, ואיכא איניש דלא מפנק לית ליה צערא" (תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פד),
21 אולם אין בכל האמור כדי לרפות ידיו של בית המשפט ומשום כך שומה עלינו לנסות
22 ולהעריך את שיעור הכאב ממנו סבל ועתיד לסבול התובע, לאחר ששקלתי את שיעור הנכות
23 אשר הותירה הפגיעה אצל התובע, ואת עוגמת הנפש אשר נגרמה לו כתוצאה מביטול
24 החופשה שבה בזמן התאונה, אני סבור כי יש להעמיד את הפיצוי בגין ראש נזק זה
25 בשיעור של 50,000 ₪.

26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1

2

עזרת צד ג'

3 ראש נזק זה בניגוד לקודמו בכלל ראש נזק ממוני ייחשב ועל העבר לראש נזק מיוחד ייחשב,
4 על כן ככלל בית המשפט לא יסתפק בהנחות והשערות לקיומו של ראש הנזק אלא ידרוש
5 ראיות והוכחות מפורטות שאכן הוצאו מכיסו של התובע אותם הסכומים המבוקשים וכן
6 ראיות שיש עמן ממש כי הוא עתיד להוציאם, אולם אין בעובדה כי בסופו של יום הסועד את
7 התובע הינו בן ביתו, והתובע לא שילם לו עבור פועלו, על מנת לאיין את הפיצוי המגיע לו
8 מכוח ראש נזק זה, במקום בו עזרת בן הבית עודפת על העזרה המקובלת בין בני משפחה,
9 בית המשפט איננו מחלק בין עזרת בן הבית לעזרתו של אחר, לעניין ראש נזק זה, ראה למשל
10 ע"א 5774/95 יצחק שכטר נ' אלה כץ, תק-על (3)97, 919, בעמ' 922, לאור כל האמור
11 ומשלקחתי בחשבון את התקופה בה שהה המנוח מגובס בביתו, אני סבור כי יש להעמיד את
12 הפיצוי בגין ראש הנזק בסך 20,000 ₪.

13

הוצאות רפואיות ונסיעות לטיפולים

14 ראש נזק זה כקודמו יש להוכיחו בראיות מפורטות, אולם במקום בו קיימת עמימות בנוגע
15 להיקף ההוצאות הנטענות מחמת אי הצגתן של מכלול הראיות כתוצאה מאובדן וכדומה
16 רשאי בית המשפט להשלימן מתוך אומדן, ראה עא 355/80 נתן אניסימוב בע"מ נ' מלון
17 טירת בת שבע בע"מ, פ"ד לה(2) 800 בעמ' 809.

18

על כן אני סבור כי יש להעמיד ראש נזק זה בשיעור של 5,000 ₪.

19

ניכוי המל"ל

20 מכל פיצוי אשר ייפסק לתובע הרי שיש לנכות הימנו תגמולים אשר קיבל מהמל"ל עבור
21 התאונה נשואת דיוננו.

22 ניכוי הגמלה אשר נתקבלה מידי המל"ל מונע אפשרות שהמזיק יישא בתשלום כפול עבור
23 נזקו, וכמוכן נמנע כי הניזוק ייטול כפל פיצוי עבור אותו הנזק (ראה רע"א 3953/01 עמר נ'
24 אליהו חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נז(4) 350 בעמ' 356), בנדוננו הוכח כי נתקבלה גמלה על סך
25 7,054 ₪ מאת המל"ל עבור דמי פגיעה אותם יהיה עלינו לנכות מהסכום שייפסק לטובתו של
26 התובע.

8 מתוך 10

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

1

2

סיכומם של דברים

3 מאחר והחלטתי כי הנתבעת נושאת בחבות נזקיו של התובע אשר נגרמו לו כתוצאה מאירוע
4 התאונה בשיעור של 30% מסך הפיצויים שייפסקו לטובת התובע, הסכומים אשר ישולמו
5 לתובע יהיו כדלהלן:

6	30,000 ₪.	-	הפסד שכר על העבר	-
7	80,000 ₪.	-	הפסד שכר על העתיד	-
8	50,000 ₪.	-	כאב וסבל	-
9	20,000 ₪.	-	עזרת צד ג'	-
10	5,000 ₪.	-	הוצאות רפואיות ונסיעות לטיפולים	-

11

12

ניכויים:

13		-	אשם תורם 30%	-
14		-	ניכוי מלי"ל משוערך ומעוגל	- 8,000 ₪

15

16

בסך הכול ולאחר הניכויים:

17

- 121,500 ₪

18

19 בנוסף תשלם הנתבעת את הוצאות המשפט וכן שכ"ט עו"ד בשיעור 23.6% מהסך הנ"ל.

20

21

22

המזכירות תשלח פסק דין זה בדואר רשום לצדדים

23

24

25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16601-09-12 חנניה נ' ישרוטל בע"מ ואח'

מוצג ש"ק פרשת בחוקתי, ה- 15/5/014

בס"ד

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ד, 17 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

מנחם קליין, שופט